

[Nielsen Mann.]

Initiativtager, men at det skyldes Henvendelse andetsteds fra, at Ministeren har stillet Forslaget om, at disse Kløveravner skulde kunne iblandes Foderblandinger.

Det er ikke helt indlysende for mig, at Gennemførelsen af det foreliggende Forslag er nødvendig. § 1 siger, at for saa vidt Foderstoffer eller Foderblandinger betegnes som indeholdende Vitaminer, skal disses Art og Mængde angives pr. Gram af Stoffet. Det er for saa vidt en ny Formulering, men selve Loven af 1938 indeholder gentagne Gange tilsvarende Bestemmelser, nemlig i § 2, Stk. 2, § 4, Stk. 2 f, og § 5, Stk. 4, kun med den Forskel, at det dér siges, at man skal opgive Art og Mængde pr. „Enhed“ af Stoffet; i det nye Forslag siges det, at man skal opgive Art og Mængde pr. „Gram“. Selvfølgelig er det en Forandring, men det er for mig ikke indlysende, at denne lille Forandring skulde betinge Fremsættelsen af dette Lovforslag. Paa den anden Side synes jeg ikke, det er saa betydeligt, at jeg vil indvende meget imod det, naar Ministeren absolut ønsker den nye Affattelse.

Lovforslagets § 2, der omhandler en Pligt til at føre autoriserede Bøger over visse Affaldsprodukter af Havre eller Byg fremkommet ved Mel- eller Grynfabrikation, kan jeg heller ikke se er absolut paakrævet. For mig at se skulde den gældende Lov dække ogsaa det Forhold. Jeg skal her henvise til dens § 3, Stk. 2 c, der netop omtaler Affalds- stoffer fra Mølleriindustrien.

Hvad angaar § 3, er det muligt, at det er nødvendigt at forbyde Reklameri- ning med det Tilsyn, som omtales i § 17. Jeg har nok set, at der er udsendt en Advarsel i Dags- pressen imod at tillægge en saadan Annon- cering Betydning, men jeg tror nu ikke, at de, der køber disse Foderstoffer, er mere naive, end at de selv kan bedømme Værdien af saadanne Annoncer. Selve det Tilsyn, der omhandles her, er for saa vidt anonymt over for Offentligheden. I Lovens § 17 er nævnt et Udvalg, som skal bistaa Ministeren med Fastlæggelsen af de Regler, hvorefter Tilsynet skal arbejde. Der staar ganske vist i Bekendtgørelsen, som er udsendt af Land- brugsministeren, at dette Udvalg fører Tilsynet, men over for Offentligheden er Tilsynet anonymt.

§ 4 i det foreliggende Lovforslag taler om Udgifterne til dette Tilsyn. Der er i visse Kredse Ængstelse for, at man skal forveksle det her omhandlede Tilsyn med et Organ, som kaldes Statens Foderstofkontrol, og som kontrollerer en Del Foderstoffirmaer. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister

om ved en Udtalelse at bekræfte, at der her ikke er Tale om Statens Foderstofkontrol, men udelukkende om det Tilsyn, som bistaar Ministeriet ved Administrationen af Loven.

I Forbindelse med Omtalen af Tilsynet vil jeg gerne opholde mig lidt ved de Af- gifter, som kan paalægges for Tilsynet. Jeg forstaar § 4 saadan, at Ministeren eventuelt vil paalægge Afgifterne til dette Tilsyn efter Omsætningens Størrelse. Jeg finder dette ret rimeligt, for naar man læser den i Hen- hold til Loven udstedte Bekendtgørelse og ser, at Firmaer, der fremstiller Foderstoffer, maa betale 50 Kr. pr. Firma, og Firmaer, der fremstiller Gødningsstoffer og Grundfor- bedringsmidler, 100 Kr., og man ved, at der eventuelt kan være Tale om en For- højelse af disse Afgifter, ser det noget skævt ud. Foderstoffirmaerne er som Regel store Firmaer, det gælder maaske ogsaa Gødningsstoffirmaerne, men der er i hvert Fald en Række smaa Firmaer, der frem- stiller Grundforbedringsmidler, og disse faar nu paalagt denne Udgift til Tilsynet paa mindst 100 Kr. For saa vidt det er Mini- sterens Mening med § 4 at graduere Af- gifterne til Tilsynet, vil jeg erklære mig til- freds dermed, men da dette Tilsyn ikke er meget indgribende, vilde jeg finde det urimeligt, om man ved § 4 vilde forhøje Afgiften i Stedet for at gaa ned med den for de smaa Firmaer.

Jeg kender smaa Firmaer ved Lim- fjordskanten, der fremstiller det, som her i Loven kaldes oprindelig pulveriseret Kalk. Det kaldtes oprindelig pulveriseret Kalk, men det maa det ikke mere kaldes efter Loven uden Overholdelse af ganske bestemte, ret skrappe Forskrifter. En Virksomhed, som jeg kender lidt til, har et Bruttoudbytte paa ca. 4 000 Kr. og beskæftiger 3—4 Mand. Den skal altsaa for det første betale til Tilsynet 100 Kr., eventuelt mere, og der- næst er der i den nævnte Bekendtgørelse saa skrappe Bestemmelser, at disse smaa Firmaer praktisk talt ikke kan virke som før. Det forlanges, at Kalkningsmidler, som i Salgsøjemed kaldes tørrede, skal være tørret saa meget, at der ikke er mere end 5 pCt. Vand i dem, og hvis man kalder Kalken for pulveriseret, skal den være saa findelt, at mindst 80 pCt. kan passere en 0,5 mm Sigte, og mindst 98 pCt. skal kunne passere en 1 mm Sigte. Naar man ved, at Limfjordskalken er en blød Kalk, vil man være klar over, at hvis Kalken bliver saa findelt, er det praktisk talt umuligt at faa den til at passere en fin Sigte; saa bliver Kalken af en Konsistens som Kartoffelmel. Selve Spørgsmaalet, om Varen er mere eller